

ВИДИ ПОДАТКОВИХ ПЕРЕВІРОК, ЯКІ МОЖУТЬ ПРОВОДИТИСЯ ПРАЦІВНИКАМИ ФІСКАЛЬНИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ

Податкова перевірка – це діяльність фіскальних органів у межах визначеної компетенції з метою встановлення правильності обчислення та сплати податків і зборів (обов'язкових платежів).

Фіскальні органи мають право проводити такі податкові перевірки, щодо платника податків (рис.1)

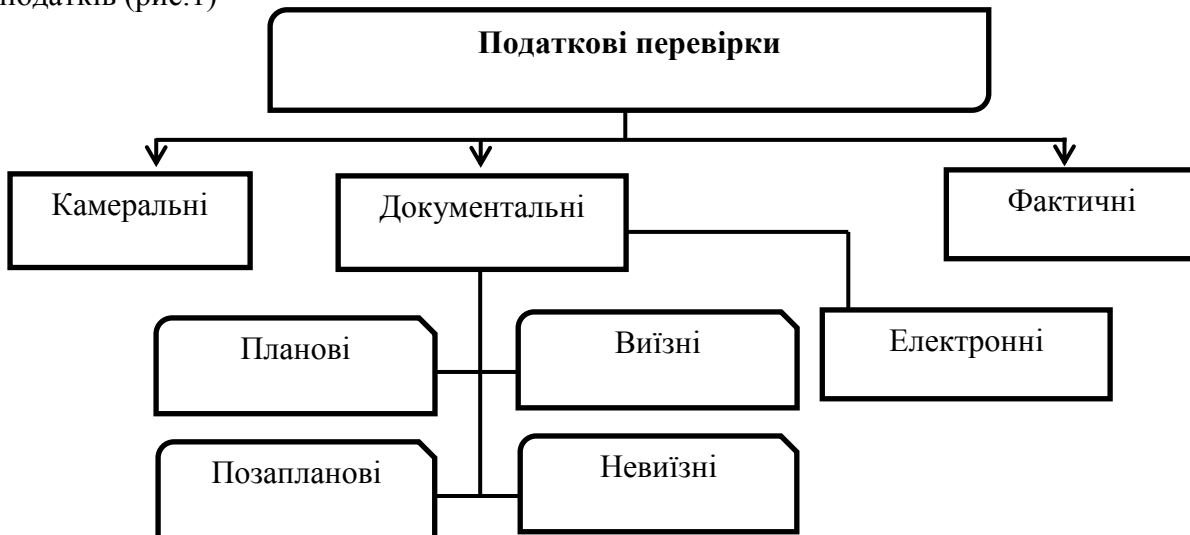

Рис.1. Види податкових перевірок, які мають право проводити фіскальні органи по відношенню до платника податків.

* складено автором на основі джерела [3]

Камеральною вважається перевірка, яка проводиться у приміщенні фіскального органу виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях та розрахунках платника податків. Камеральна перевірка проводиться фіскальним органом без спеціального рішення на її проведення, перевіряє всю податкову звітність суцільним порядком. Згода платника податків та його присутність під час проведення камеральної перевірки не обов'язкова.

Документальною перевіркою вважається перевірка, предметом якої є своєчасність, достовірність, повнота нарахування та сплати усіх передбачених Податковим кодексом податків та зборів, а також дотримання законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на фіскальні органи.

Документальна планова перевірка повинна бути передбачена у плані-графіку проведення планових документальних перевірок, до якого відбираються платники податків, які мають ризик щодо несплати податків та зборів, невиконання іншого законодавства, контроль за яким покладено на контролюючі органи. Про проведення документальної планової перевірки керівником фіскального органу приймається рішення, яке оформлюється наказом.

Документальна позапланова перевірка не передбачається у плані роботи контролюючого органу і проводиться за наявності хоча б однієї з обставин, визначених у статті 78 Податкового Кодексу України.

Документальною візною перевіркою вважається перевірка, яка проводиться за місцезнаходженням платника податків чи місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така перевірка.

Документальна невізйна перевірка проводиться у приміщенні фіскального органу і здійснюється на підставі рішення, керівника контролюючого органу про її проведення,

оформленого наказом, та за умови надіслання платнику податків рекомендованим листом із повідомленням про вручення або вручення йому чи його уповноваженому представнику під розписку копії наказу про проведення документальної позапланової невідної перевірки та письмового повідомлення про дату початку та місце проведення такої перевірки [3].

Електронна перевірка відноситься до категорії документальних позапланових невідних перевірок. Таку перевірку ініціює сам платник податків, подаючи відповідну заяву до відповідного фіскального органу, в якому він перебуває на податковому обліку. Заява подається за 10 календарних днів до очікуваного початку проведення електронної перевірки, але не раніше офіційного повідомлення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, про запровадження проведення такої перевірки для відповідних платників податків: які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності; суб'єктів господарювання мікро-, малого; середнього підприємництва; інших платників податків. Форма заяви, порядок її подання, прийняття рішення про проведення електронної перевірки встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Право подати заяву про проведення електронної перевірки мають тільки платники податків і з незначним ступенем ризику, які включаються до плану-графіка не частіше, ніж раз на три календарних роки [1].

Податковий кодекс трактує фактичну перевірку, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника. Така перевірка здійснюється фіскальним органом щодо дотримання норм законодавства з питань регулювання обігу готівки, порядку здійснення платниками податків розрахункових операцій, ведення касових операцій, наявності ліцензій, патентів, свідоцтв, у тому числі про виробництво та обіг підакцизних товарів, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками. Фактична перевірка здійснюється раптово, без попередження платника податків чи найманої особи, яка здійснює відповідну діяльність (особи).

Підсумком проведення будь-якої перевірки є документальне підтвердження та закріплення її результатів. Документами, які фіксують результати податкового контролю, в основному, є акти та довідки податкових перевірок, які складаються з дотриманням встановленої форми та відповідних вимог.

Література:

1. З 1 січня 2014 почнуться «електронні» податкові перевірки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.appu.org.ua/articles/4016>.

2. Лега О. В. Податкова перевірка як форма реалізації податкового контролю [Електронний ресурс] / О. В. Лега – Режим доступу до ресурсу: www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/4.3/90.pdf.

3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI із змінами і доповненнями від 20.09.2015 // [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

Анастасія Ількова

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: к.е.н., доцент.Луцик А. І.

СТИМУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТУ- ВЕКТОР ПІДТРИМКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИРОБНИКА В УМОВАХ МИТНОЇ ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ

В умовах активних інтеграційних процесів перед урядами країн постає завдання реформування зовнішньоторговельної політики в частині створення конкурентних переваг та розвитку експортного потенціалу національного виробництва. Така переорієнтація зумовлена поглибленням міжнародної кооперації, появою нових ринків збуту, що відкриває безліч